

На подир' та не подѹша.

Като станишь мѣжъ сѣщн,

Да ти флѣзи ч-вжъ кѣщъ,

За часъ за два пазн да та не напраши,

Поглѣдни до часъ нѣка да та плаши.

Бѣдизшь кат' фанишь да ѿ го воншь,

Ты веки на страна ша стоишь.

Ако ли види чи Окото ти не мига,

Пакъ из дрѹгн тертипъ чма ѿ стига.

Зафаща да ти ѿ вала.

Се добръ, се ти зафала:

Да вишь какъ масторни ѿ глѣзи!

Додѣ въ моззка ти да флѣзи;

Бѣдиаж' додѣ го развѣрка

Ша фани пакъ да ти мѣрка,

Тогасъ . . . ни ѿ ѹднѣвай на чма,

Чи виж' за колкѹ пари ти-ѿ кѣла.

И. Чи какво ша стори?

И за какво ша ми мѣрморн?

На ли нѣка колкот' да ѿ нахрѣпа,

И въ година-та два фистани,

Тѹй ша ѿ кѹчка завлече —

Какво мой дрѹго да рече?